

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. június 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **IFJ. vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2019. február 27. napján kihirdetett **3.B.518/2018/19.** számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott az eljárás során felmerült 181.346,- (egyszáznyolcvanegyezer-háromszáznegyvenhat) forint bűnügyi költséget köteles megfizetni az államnak, míg 45.000,- (negyvenötezer) forint bűnügyi költséget visel az állam.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által 2019. február 28. napjától 2019. június 12. napjáig letartóztatásban töltött időt.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Szolnoki Törvényszék fenti számú ítéletével a 2017. december 31. napjától 2018. június 30. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2018. július 1. napjától letartóztatásban lévő ifj.vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, (8) bekezdés bekezdés 1. fordulat] és testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés]. Ezért őt halmazati büntetésül hat év szabadságvesztésre és hat év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2017. december 31. napjától 2019. február 27. napjáig előzetes fogvatartásban, illetve letartóztatásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat 171.346,- forint bűnügyi költség megfizetésére, míg megállapította, hogy 55.000,- forint bűnügyi költséget az állam visel.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, egyezően a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.112/2019/3. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) és (5) bekezdésében írtak alapján korlátozott terjedelemben bírálja felül, e körben a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket helyesbíteni indítványozta. Ezen

túlmenően a jogi indokolás kiegészítését, a bűnösségi körülmények helyesbítését, összességében pedig az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányultak [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont], az ítélet tábla a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül.

A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre, valamint azon eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1), illetve a Be. 608. § (1) bekezdései alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

Az ítélet tábla e vonatkozásban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés nélkül, az ítélet írásba foglalásakor pedig a jogi indokolás terjedelmét illetően a Be. 562. § (2) bekezdésében foglaltak szerint járt el.

Osztva a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat, a rendelkezésre álló iratok egybehangzó adatai alapján, a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket [Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja] az ítélet tábla helyesbítette, illetve kiegészítette az alábbiak szerint:

A vádlott nem tekinthető alkoholfüggőnek, csak szociális nagyivónak, a cselekmény időpontjában szokványos részegség véleményezhető nála.

A fenti helyesbítés, illetve kiegészítés azért vált szükségessé, mert az elmeorvos szakértői véleményt a vádlott alkoholos állapota tekintetében nem részletezte, holott a büntetés kiszabása körében ittas állapotát súlyosító körülményként értékelte.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és az általa elkövetett bűncselekményeket is a törvényi rendelkezéseknek megfelelően minősítette.

A bűncselekmény jogi indokolását ugyanakkor az ítélet tábla kiegészítette akként, hogy az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a vádlott testi sérülés okozására irányuló, egyenes szándékkal bántalmazta mindkét sértettet. Ezen túlmenően a támadott testtájékra és a bántalmazás elhúzódó jellegére figyelemmel számolnia kellett azzal, hogy sértett neve sértett felsőtestének több alkalommal történő megrúgása életveszélyes sérüléseket is idézhet elő. Amikor az elkövető szándéka a testi sérülés okozására irányul, ugyanakkor tudata az életveszély bekövetkezésének a lehetőségét is átfogja és ebbe belenyugodva cselekszik, az életveszélyes eredményt érintő szándék eshetőleg formában jelentkezik (BH2004. 491., 3/2013. BJE).

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket maradéktalanul értékelte, azt a másodfokú bíróság csupán annyival helyesbítette, hogy a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát értékeli súlyosító körülményként, illetve nyomatékos súlyosító körülményként értékeli az önhibából eredő ittas állapotban történő elkövetés mellett azt a tény is, hogy a vádlott iszákos életmódot folytat, ez nála agresszivitással párosul, amely az együttélési szabályok sorozatos megszegését eredményezte (56. Bk vélemény II/7. pontja).

Ugyanakkor enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a közvetetten életveszélyes sérülés okozására a vádlottnak csupán az eshetőleges szándéka terjedt ki.

Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel az ítélőtábla álláspontja szerint a törvényszék a bűncselekmények tárgyi súlyával, a vádlott társadalomra veszélyességének fokával, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó arányos büntetést szabott ki. A vádlott az ítéletben elbírált bűncselekményeket szülei sérelmére, minden indok nélkül, ittas állapotban követte el, őket olyan durva módon bántalmazva, hogy édesapjának az életveszélyt okozó testi sértésen kívül több törési sérülést, míg édesanyjának több 8 napon belül gyógyuló sérülést okozott.

Ezek olyan nyomatékos súlyosító körülmények amelyek miatt osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint szükséges, de egyben arányos a büntetés középértékében meghatározott tartamú szabadságvesztés kiszabása a vádlottal szemben.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a halmazati büntetés kiszabási szabályok tekintetében elmulasztott hivatkozni a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdésére, ezért azt pótolta.

Az elsőfokú bíróság nem hívta fel, de nyilvánvalóan alkalmazta a Btk. 80. § (1) és a Btk. 38. § (1) bekezdéseit is.

A kifejtettetekre tekintettel az ítélőtábla a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése szerint felülbírálván - figyelemmel a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára -, azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett a vádlott által fizetendő, illetve az állam terhén maradó bünyügyi költség összegszerűségének meghatározása során, ezért azt helyesbítette.

A kiszabott szabadságvesztésbe az ítélőtábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján beszámítani rendelte a vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatala óta letartóztatásban töltött időt.

A végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2019. június 12.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

. Katona Dorottya s. k.
előadó bíró

. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.212/2019/8. számú végzése és a Szolnoki Törvényszék 3.B.518/2018/19. számú ítélete a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. június 12.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke